

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Jorda Tiber*

Cím: *Grófok, bárók, huszárcapitányok,
stb. a tőzsdén*

Forrás: *Esti Hírvir*

Bn

1924. 1. 12.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (

Osztályozás

Tárgy

387.6

Hely

Idő

"1924"

Személy

Grófok, bárók, huszárcapitányok, pincérek és kereskedősegédek a tőzsdén

Hogyan viselkednek az új emberek a Szabadság-téren

A tőzsdeterelem dübörgő zaja. Az a vad viharzás, ami ebben a levegőben száguld, csodálatosan megváltoztatja az embereket, amint átlépi a nagyterem küszöbét. Régióta figyelem már a Szabadság-téri palota új embereinek arcát, mint változik az át néhány nap alatt tipikusan tőzsdés-arculattá.

Az ajtóban, mikor először belép, megáll, füle csodálkozva hallgatja a vad, dübörgő lármából előtörő harsány kiáltásokat, a szeme csodálkozva nézi ezt a télen-nyáron egyformán gőzölgő embertömeget, a szája összehúzódik, amikor látja a kiizzadt ruhákat, hallja az ordításba rekedt hangok fucsa mély hörgését. Körülnéz a tőzsdeterebben, mindent észrevesz, csak azt nem látja, hogy már ő maga is kezd hasonlítani azokhoz az emberekhez, akik itt tolonganak. A mozdulatai máris idegesek. Siet, mert ha nem siet, letapoassák. Kiabál, mert ha halkán beszél, elvész a hangja. A multkor

egy főherceg

járt fent a tőzsdén. Uralkodó királyi család vére folyik ereiben. Nyugodt, szép kékszemű ember, aki nem ismeri az ideges izgatottságot, a gyors sietést és ez a hideg főherceg is lázas emberré változott a tőzsdén

gomolygó tolongásában. Ez a főherceg is idegesen, másodpercenként vibráló szemmel figyelte a tőzsdé zúgó életét. Láttam már

minisztert

is a tőzsdeterebben, kimért szavú, diplomataeszü, mindig homályosan, talányokba beszélő miniszteri, aki fél az egyenes szavaktól, akinek a szája ritkán mondja el azt, amit az agya gondol. Ez a miniszter is megváltozott a tőzsdé levegőjében, őszintén kezdett beszélni, igazat mondott.

Most ujabban egymásután érkeznek ismeretlen jövevények a tőzsdére. Emberek, akik régebben távoléltek ettől a fucsa, zsebongó embertömegetől.

Grófok, bárók

és egyéb dzsentrik száza él már a tőzsdén. Vidékről, az agráréletből, legfőb-

ben csak a lovaglónadrágot hozták magukkal, akadnak olyanok, akik csizmában jönnek fel a tőzsdére. Különben ők is éppen olyan tőzsdések, mint a többi. A hangjuk ugyanolyan rekedten sűrű, ugyanúgy vesznek és adnak. A különbség talán csak annyi, hogy jobban vannak öltözve, karcsubb az alakjuk, simább frizurát viselnek. Grófok, bárók és dzsentrik csak akkor lesznek ismét, amikor kilépnek a tőzsdeterebből, megállnak kint a büffében, cigarettára gyujtanak és elbeszélgetnek. A szavuk itt újra halkán cseng. Szemből eltűnik az a fényes, lázas pislogás. A tőbolyi vágy a pénz után.

Katonaiszt

is sok van már a tőzsdén. Öreg tüzérezredes, fiatal tényleges bakahadnagy, fess, régebben kékatillás huszárcapitány szalad most eleget tenni a komitensek megbízásainak. A hangja pattog, mintha kommandérozna. Nem kérdez sokat, ha venni valója van, megveszi, ha adnia kell, elad. Nem bocsátkozik mélyebb tőzsdéi trükkökbe. Nyílegyenesen járkal a sok meghajlott hátú ember között, nem néz se jobbra, se balra, megy keresztül az embertömeget, aki utjában áll, azt félretolja.

De sokan vannak a tőzsdé új emberei között olyanok is, akik mélyebbről jöttek.

Pincérek, kereskedősegédek, bankszolgák

és egyéb kisemberek, akik csak itt fent a tőzsdén változtak át nagyemberekké, sokan közülük tőzsdéprimadonnákká. Ezeknek öröm a tőzsdére járni. Előkelő, pompás helynek tartják, nem eserélnék fel a szabadság-téri nagytermet a Park-Club hideg télikertjével. Ezek az emberek csak itt érzik magukat jól. Elsőnek jönnek fel a tőzsdére, utolsónak távoznak, minden álmuk, minden vágyuk a szabadság-téri palotához fűződik, ahol karriert csináltak, pénzt, vagyon, gazdagságot arattak. **Korda Tiber.**